

Ктиторска слава манастира Милешеве и слава Епархије милешевске

Духовне свечаности поводом обележавања ктиторске славе манастира Милешеве и славе Епархије милешевске започеле су 6. октобра 2022. године празничним бденијем које је, у Вазнесењском храму манастира Милешеве, служио Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије.

Саслуживали су настојатељ манастира Успења Пресвете Богородице у Сељанима код Пријепоља игуман Петар, настојатељ манастира Светог Николаја у Прибојској Бањи јеромонах Јован, настојатељ манастира Светих Козме и Дамјана на Воденој Пољани код Нове Вароши јеромонах Матеј и протођакон Иван Савић. За певницом су појали богословци Богословије Светог Арсенија Сремца из Сремских Карловаца.

Поред бројног верног народа бденију су присуствовали представници локалних самоуправа са подручја Епархије милешевске, помоћник директора

Управе за сарадњу с црквама и верским заједницама Министарства правде Републике Србије др Марко Николић, повереници Братства православне омладине Прибоја Свети деспот Стефан Лазаревић и бројне друге званице.

Након бденија уследила је свечана академија у великој сали Дома културе у Пријепољу. Поред домаћина, Епископа милешевског г. Атанасија, свечаној академији су присуствовали и Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, Епископ захумско-херцеговачки г. Димитрије, представници локалних самоуправа, представници Исламске верске заједнице и бројни други гости.

Епископ Атанасије је на почетку поздравио све присутне, захвалио на присуству и призвао Божији благослов и благослов Светог Саве и Светог краља Владислава на све присутне. Празничну беседу произнео је митрополит Јоаникије који је говорио о ктиторству у српском народу а нарочито ктиторству славних Немањића указујући на бројне значајне задужбине које су они оставили свом српском роду у наследство. У богатом културно-уметничком програму који је потом уследио учествовали су уметнички ансамбл Министарства одбране Републике Србије Станислав Бинички из Београда, ученици Српске православне богословије Свети Арсеније Сремац из Сремских Карловаца, чланови културно-уметничког друштва Дома културе из Пријепоља, драмски уметници Дејан Цицмиловић, Милош Цветковић и Владимир Јоцовић, солисти Катарина Богдановић, Марко Бранковић, Даница Спасојевић и Ђорђе Веселиновић, народни гуслар Максим Војводић.

На дан када Српска Православна Црква прославља Светог краља Владислава, 7. октобра 2022. године, у манастиру Милешеви је евхаристијски прослављен овај дивни Божји угодник, ктитор милешевског Вазнесењског храма. Свету архијерејску Литургију су служили Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и преосвећени епископи милешевски Атанасије и захумско-херцеговачки Димитрије. Саслуживало је више свештенослужитеља неколико епархија Српске Православне Цркве. За певницом су појали ученици Богословије Свети Арсеније Сремац из Сремских Карловаца.

Празничном Евхаристијском сабрању у манастиру Милешеви, поред многобројног верног народа, присуствовали су помоћник директора Управе за сарадњу с црквама и верским заједницама Министарства правде Републике Србије др Марко Николић, отправник послова Амбасаде Републике Србије у Подгорици гђа Јелисавета Чолановић, представници локалних самоуправа са

простора Епархије милешевске, чланови црквених општина, представници Исламске заједнице и бројни угледни гости.

- Наши свети преци, међу којима и Свети краљ Владислав, као да су душе своје изливали градећи своје задужбине, па су оне овако лепе и благодатне, и зато оволико трају кроз векове. Данашње Јеванђеље нам говори о том чуду саживота са Богом и шта је потребно да се ми уподобимо Богу. Потребно је смирење. А суштина смирења је да Господ у нама дела своје дело. Да ми своје биће, своје срце, своју душу, своју савест, све своје предамо у руке Божије. И тада Господ у нама чини чудо, и ми постајемо истински људи Божији. Само ако мало допустимо Господу на уђе у наше срце Он по својој свемоћи преображава све наше, и душу и тело и савест и вољу. И све наше постаје благодатно, и све наше постаје онаквим каквим га је Бог замислио када је стварао човека. Сви смо ми створени за заједницу са Богом, створени смо за Љубав Божију, за милост Божију, за светлост Божију. Створени смо да живимо у синергији са Богом живим. И то је смирење, и зато је потребно смирење, беседио је епископ Димитрије.

Након заамвоне молитве освештани су славски дарови и преломљен славски колач које су припремиле милешевске монахиње са својом игуманијом Аквилином.

По отпусту Његово Високопреосвештенство Митрополит Јоаникије обратио се присутнима, најпре честитајући славу Епископу Атанасију, милешевским монахињама и свем верном народу Епархије милешевске и потом додао:

- Овде у Милешеви смо се сабрали око гроба Светог краља Владислава и око гроба Светог оца нашега Саве, првог Архиепископа српскога. Видимо, Свети Краљ је за време свог живота, и своје доста кратке владавине, подигао ову дивну светињу, која је и тада, а још више данас, понос српскога народа. Свети Краљ није жалио ни труда ни средстава да подигне светињу која стоји у рангу заједно са Студеницом и Жичом. Манастир Милешева има биографију која личи на Христову биографију, много је страдала али је увек васкрсавала и обнављала се. Са њоме заједно обнављао се и српски народ. Сви ми који смо се сабрали данас на овај величанствени сабор осећамо да смо изузетно почастовани, јер, сабрати се овде, у овој древној светињи, Богу се помолити, причестити се Светим тајнама Христовим, значи сјединити се са Христом, али се сјединити и са највећима из рода нашега, са Светим Савом и Светим краљем Владиславом. Свети Краљ је изградио ову светињу и принео је Богу на дар. Али видимо да он ову светињу чува и да је и даље изграђује, а посебно да изграђује Живу Цркву Божју, да овде сабира верни народ око

свога гроба и својих светих моштију. И то је благодат и дар који имају Свети Божији Угодници, да стоје пред Престолом Божијим и да заступају свој народ, који им је од Бога поверен, и после одласка у наручје Божје.

По завршетку Евхаристијског сабрања у храму велико народно сабрање код манастира Милешеве настављено је за трпезом љубави где је уз разговоре,

и радости
ог краља

